

افتتاحیه کنفرانس و برنامه اپوزیسیون در امروز و فرداي ايران

معنی و مفهوم اپوزیسیون و نقش آن در امروز و فرداي ايران

تحولات اخیر اجتماعی در ایران پرسش‌های زیر را درباره مفهوم، بود و نبود و کارائی «اپوزیسیون» در داخل و خارج از ایران به ذهن ها متبار کرده است.

۱. آیا در اصل اپوزیسیون وجود دارد و مفهوم اپوزیسیون چیست؟

۲. اپوزیسیون در فرهنگ های سیاسی به معنی مخالفت، رویارویی و مقابله کردن است و به کسانی اطلاق می شود که در طرف مخالف حکومت قرار گرفته اند و دیدگاه متضاد آن حکومت را عنوان می کند آیا امروز ما معنای شناخته شده «اپوزیسیون» را قبول داریم یا معنی و مفهوم «اپوزیسیون» را به شکل مورد نظر خودمان تغییر داده ایم و تنها گاهی از اوقات از شکل ظاهری واژه اپوزیسیون استفاده می کنیم.

۳. با مفاهیم فوق، آیا در اصل اپوزیسیونی وجود دارد که بخواهد و بتواند بطور اصولی، منطقی و سیستماتیک این جایگاه را به خود اختصاص دهد و در صورت وجود می تواند مقبولیتی در جامعه داشته باشد؟

من اصل را بر این قرار می دهم که هم در داخل و هم در خارج از ایران «اپوزیسیون، بطور مشخص وجود دارد و اینکه به اصطلاح «جبهه دوم خرداد» سعی کرده است با نادیده گرفتن اپوزیسیون واقعی حکومت جمهوری اسلامی، خود دست به تشکیل اپوزیسیونی در مقابل جناح تندرو بزنند، از سوئی برای مقابله با جناح تندرو حاکمیت قابل تقدیر است و از سوئی دیگر به دلیل نادیده گرفتن اپوزیسیون واقعی حاکمیت جمهوری اسلامی به شدت قابل انتقاد. ولی اگر بخواهیم با کمی انصاف به تحولات اخیر ایران نگاه کنیم، در نبود و کمبود و کمکاری اپوزیسیون واقعی ایران است که فکر جایگزینی را برای گروهی بوجود آورده است و در صورتیکه اپوزیسیون ایران در داخل و خارج از کشور بتواند نشان دهد که قادر به انجام وظيفة خود می باشد و دارای

برنامه ایست منسجم، خود به خود جای خود را باز خواهد کرد و ناامیدی مردم را به امید تبدیل خواهد نمود. در نهایت، از آنجائیکه من اعتقاد دارم باید با پشتونه تلاش و کوشش و کار مداوم به آینده ایران اندیشید و از آنجائیکه سخت معتقدم عملکرد جمهوری اسلامی در ۲۱ سال گذشته به انهدام ایران در جهات مختلف انجامیده است و از آنجائیکه به روشنی می بینم حکومت جمهوری اسلامی، با خاتمی و بی خاتمی آینده ساز ایران نخواهد بود، با تأکید اعلام می کنم که در آستانه قرن بیست و یکم تلاش و کوشش ما باید بر این باشد که جامعه و وطنمان را از گردابی که در آن دست و پا می زند نجات دهیم. در نبود و کمبود و کمکاری یک آلتربناتیو واقعی برای ایران امروز، باید تلاش گسترده‌ما در جهت ایجاد، تقویت و برپائی یک آلتربناتیو و جانشین اصولی، منطقی و بدون شعارهای هیجان برانگیز و بر مبنای نیازهای امروز و فردای جامعه ایران باشد. آلتربناتیو و جانشین لائیکی که به طور صد درصد اعتقاد داشته باشد که بر اساس میثاق‌های حقوق بشر به وجود آمده و به طور قطع حکومت را از مبحث دین و مذهب جدا می دارد و رابطه انسان با خدای خودش را بدون واسطه در اختیار خودش قرار می دهد و بتواند برنامه‌های مشخص، مستدل و قابل انجامی را به مردم ارائه و استواری خود را در پیگیری و به انجام رسانیدن آن نشان دهد. تردید نداشته باشیم که مردم رنج کشیده و بلازده و جوانان آزادیخواه کشورمان بر آن مهر تأیید خواهند گذاشت.

و در سخن آخر، در تشکیل و برپائی اپوزیسیون و اهداف آن، باید به طور دقیق بدانیم که ما ایرانیان باید از هویت ملی و ایرانی بودنمان دفاع کنیم و فراموش نکنیم که هویت ملی ما ایرانیان نه مذهبی است، نه ملی-مذهبی است، بلکه همیشه باید تأکید کنیم که هویت ملی ما ایرانی بودن ماست.

خرداد ۱۳۷۹ – ژوئن ۲۰۰۰

با امید فراوان به آینده ایران
حسین لاجوردی